Tulerũt ğ lapides iudei vt iacerẽt ĩ eũ. Jhs
aũt abſcõdit ſe ⁊ exiuit ð tẽplo. Abſcondit ſe
glo. fec̃ ſe iuiſibilẽ iudeis. ſꝫ nõ apl'is nec btẽ
marie ꝟgini. q̃ erat ĩ iſto feſto. q̇d debuit ipſa
dicere qñ ſcꝫ venerũt iudei cũ lapidibꝫ. dicẽ/
tes. moriat̃. Ecce h̃ finis diſputatõis. Ince
perũt ꝑ ꝟba ⁊ paulatim venert̃ ad ꝟbera ſiue
ad manꝰ. qñ audiuert̃ ipm ſe faciẽtẽ deũ. ibi.
Amẽ amẽ dico vob̃. añq̃ʒ abraã fieret ego ſũ.
vñ ego ſum eſt ꝓpriũ nomẽ diuĩtatꝭ. qꝛ nullꝰ
põt dicere. ego ſum niſi abuſiue. ſic̃ nullꝰ põt
dici diues de pecunia quam mutuo accepit
qꝛ nõ eſt ſua. ſic eſſe noſtꝝ ẽ nob̃ a deo mutua
tũ ⁊c̃. Solꝰ deꝰ p̃t dicere ego ſum. qꝛ ſolꝰ hꝫ
eſſe imutabile. H̃ intelligẽtes iudei tulerũt la/
pides. ¶ Sꝫ q̃re xp̃s noluit ſic mori lapida
tꝰ. qꝛ ita bñ fuiſſemꝰ redẽpti illa morte ſi vo/
luiſſet. Rñſio ẽ duplex. ꝑma ẽ lr̃alis. ſc̃da mo/
ralis. Quãtũ ad ꝑmã rõ fuit. qꝛ non erat ita
ordinatũ in ꝯſiſtorio trinitatꝭ ꝙ xp̃s morere͛t
lapidatꝰ. ſꝫ crucifixꝰ. qꝛ erat mors magis de
ſpecta. Sap. ij. Morte turpiſſima ꝯdẽne/
mus eũ. Quãtũ ad ſc̃dam rõem moralẽ. qꝛ ꝑ
mortẽ cruc̃ꝭ nõ ſolũ ſumꝰ redẽpti. ſꝫ etiam in
ſtructi ⁊ defenſi. Vñ in cruce q̃ hꝫ quattuor
brachia inſtruimur facere pniam q̃ hꝫ q̃tuor
opa penitẽtialia. Jõ apl's. Qui xp̃i ſunt. car/
nẽ ſuã crucifixerũt cũ viciꝭ ⁊ ꝯcupiſcentiꝭ
Gal'. v. Itẽ ꝑ crucẽ ſumꝰ defenſi ab oibꝫ ꝑicu
lis. Gal'. vlt̃. Mihi aũt abſit gl'ari niſi in cru
ce dñi nr̃i ihu xp̃i Amẽ.

¶ Feria ſecũda poſt Judica.

DE ſpũ accepturi

erãt credẽtes ĩ eũ. Jo. vij. Et reci/
tatiue ĩ euãgelio hodierno. Vnd̃
ſanctũ euãgeliũ hodiernũ ꝯtinet tres altiſſi/
mas ĩ xp̃o ſpeculatões. ⁊ Pria eſt exaltatiõis
xp̃i humanal'. Sc̃da ẽ excecatõis iudeoꝝ ge
neral'. Tertia ẽ illuſtratõis credẽtiũ ſpũalis
Et ð hac tertia loq̇t̃ thema. De ſpũ ⁊c̃. ¶ Et
ꝑmo de exaltatõe xp̃i hũana. qꝛ inq̃ʒtũ deꝰ nõ
indigebat exaltatõe. Jõ d̃r. exaltatio xp̃i hũa
na. q̃ nob̃ ſubtilit̃ oñdit̃ ⁊ intricate in ꝑma ꝑ
te euãgeliȷ̃ cũ d̃r. Miſerunt ꝑncipes ⁊ phari
ſei miſtros vt apprehẽderẽt ihm. Dixit ğ eis
ihs. Adbuc modicũ tps vobiſcũ ſum. et va/
do ad p̃rem q̇ miſit me. Queritꝭ me ⁊ nõ inue
nietꝭ. ⁊ vbi ego ſum. vos nõ poteſtis venire.
Et ꝑ declaratõe iſtoꝝ ſciẽdũ eſt ꝙ iam iudei
hodie ⁊ maiores ſil' ꝯcluſerũt vt xp̃s crucifi/
gere͛t. ⁊ heri fuit tẽtũ h̃ ꝯſiliũ. Jõ d̃r domica

de paſſiõe ſeu paſſiõis Sꝫ iõ adhuc ipm nõ
accipiebãt. qꝛ timebãt ꝑpl'm q̇ ad xp̃m hẽbat
magnã deuotõꝫ. ⁊ h̃ ꝓpt̃ vitã ſanctã ⁊ ſalutem
quã q̇s dabat q̃tidie ⁊ ꝓpt̃ miracula. Jdo te
nuert̃ ꝯſiliũ ꝙ xp̃s caꝑet̃ dicẽtes. Mittamꝰ
hoies pauci valorꝭ vt iterficiat̃. ⁊ miſerũt mi
niſtros ⁊ legiones. ⁊ videꝛt̃ illũ ĩ tẽplo p̃dicã
tem. ⁊ ducti timore ñ audebãt eũ cape. Et iõ
fuit ꝯcluſum int̃ eos ꝙ expectarẽt eũ donec
p̃dicaſſet. Et xp̃s ĩ ſmone ꝯuertit illos. ⁊ pꝰ
h̃ ei nihil fecerũt. Et iõ d̃r. Miſerũt ꝑncipes
⁊ phariſei miſtros vt caperẽt ihm. Et dum
iſti audiebãt xp̃m dixit ill'. Adbuc modicum
tps vobiſcũ ſũ. Nã iſta ꝟba attulert̃ lucez in
cordibꝫ miſtroꝝ vt videbitꝭ. Hic ğ ſubtilit̃ ⁊
intricate mõſtrat̃ xp̃i exaltatio. Vñ eſt ſciẽdũ
ꝙ inuenit̃ in nouo teſtamẽto ꝙ repimꝰ q̃ttuor
exaltatiões ihu xp̃i hũanas. Et ꝑma exalta/
tio eſt doloroſa. qñ fuit eleuatꝰ ĩ cruce. O q̃n/
tus debebat eſſe ille dolor. cũ eiꝰ corpꝰ delica
tũ attrahere͛t in cruce. Vñ ꝯcludit h̃ doctor
ſanctꝰ in tertia ꝑte. q. xlvj. ar. vj. Nullũ dolorẽ
martyꝝ ⁊ etiã oim ſc̃tõꝝ vnitũ tm̃ fore q̃ntꝰ
fuit ille dolor Jhu xp̃i ĩ cruce. Quia vt dicit
beatꝰ Tho. in tertia ꝑte. q. xlvj. art. v. Chriſtꝰ
paſſus eſt oĩs paſſiones. nõ q̇dẽ ſm ſpeciez
qꝛ ille ſibi repugnãt q̃ñq̃ʒ. vt cõbuſtio ĩ igne.
⁊ ſubmerſio in aq̃. Sꝫ ſm genꝰ paſſus ẽ om
nem paſſionẽ humanã. Et h̃ ꝯſiderari p̃t tri
pliciter. Vno mõ ex ꝑte hoium Paſſus ẽ eñ
aliq̇d a gẽtilibꝫ ⁊ iudeis. maſculis ⁊ feminis.
vt patet de ancillis accuſantibꝫ petrũ. Paſſꝰ
eſt etiã a ꝑncipibꝫ ⁊ miſtris eoꝝ ⁊ populari/
bus. ſm illud. p̃s. Quare fremuerũt gẽtes. ⁊
ꝑpl'i meditati ſũt inania. Aſtiterũt reges ter/
re ⁊ ꝑncipes ꝯuenerũt in vnũ aduerſus dñꝫ
⁊ aduerſus xp̃m eiꝰ. Paſſus eſt etiã a famili/
aribus ⁊ notis. ſicut patet de iuda eũ ꝓdente
⁊ petro eũ negãte. Alio mõ patet idẽ ex parte
eoꝝ in q̇bꝫ hõ põt pati. Paſſus eſt eñ xp̃s in
ſuis amicꝭ eũ deſerẽtibꝫ ĩ fama ꝑ blaſphemi/
as ꝯ eũ ꝓlatas. In honore ⁊ gl'a ꝑ irriſiões ⁊
ꝯtumelias ei illatas. In rebꝫ qꝛ veſtibꝫ ſpoli
atus ẽ. In aĩa ꝑ triſticiã tediũ ⁊ timorem In
corpe ꝑ vulnera ⁊ flagella. Tertio p̃t ꝯſidera
ri q̃ʒtũ ad corpis mẽbra. Paſſus eſt eni xp̃s i
capite pungentiũ ſpinaꝝ coronã. ⁊ ĩ manibꝫ
⁊ pedibꝫ ꝯfixionẽ clauoꝝ. in facie alapas. in
corpe flagella. Fuit etiã paſſus ſm oẽm ſen/
ſum corporeũ. ſm tactũ q̇dẽ flagellatꝰ ⁊ cla/
uis ꝯfixus. ſm guſtũ felle ⁊ aceto potatꝰ. ſm
olfactũ in loco fetido cadaueꝝ mortuorum.

quí dꝛ caluarie appēſus patibulo. ſm auditū
laceſſitꝰ vocibꝫ blaſphemantiū ⁊ irridentiū
ſm viſum vidēs matrē ⁊ diſcipulū quē dili
gebat flētes. Hec tho. ibidē. ⁊ idē ar. vj. eiuſ/
dē q̄ſtiōis dic̄ ꝙ doloꝛ xp̄i fuerit maioꝛ oībꝫ
doloꝛibꝫ. qḋ pꝫ ex iſto qḋ dic̄ Threñ. j. in pſo
na xp̄i. O vos oēs q̄ trāſitis ꝑ viā attēdite et
videte ſi ē doloꝛ ſilis ſic̄ doloꝛ meꝰ. Ponit tñ
ibidē q̄tuoꝛ rōnes ꝓ iſtius ꝓbatiōe. q̄s vide
ibidē ſi placet. Et iō dauid de h̄ i p̄s. lxxxvij.
Paup ſum ego ⁊ ī laboꝛibꝫ a iuuētute mea.
exaltatꝰ aūt hūiliatꝰ ſū ⁊ ꝯturbatꝰ. Ibi exal
tatꝰ. ſ. ī cruce. Et loquif ille p̄s. in ꝑſona xp̄i
Paup etiā in exitu vētris v̄ginalis. ⁊ ꝑ ꝯñs
natꝰ extra domū ī via ponif ī p̄ſepe. nec erat
ibi ignis cū eſſet frigꝰ vt ſcitis ī natiuitate do
mini. Et paup ī ꝯuerſatiōē. qꝛ ſi aliq̄s deuo
tus hō volebat eū hoſpitio recipe ſumebat
ꝓ elemoſyna. alꝛs ēxibat ꝑ deſertū ⁊ ibi lapi/
de ſub capite poſito doꝛmiebat Et iō dꝛ. Et
circūſpectis oībꝫ cū iā veſpa eſſet hoꝛa exijt ī
bethaniā cū. xij. Marc̄. xj. Itē multotiēs p̄/
dicādo ī nimijs caloꝛibꝫ ⁊ ī multis alijs la/
boꝛādo ita laboꝛabat ꝙ iam videbaf ſenex.
Ecce quō fuit paup. Sꝫ poſtea exaltatꝰ fuit
in cruce ⁊ ꝯturbatꝰ. O quāta fuit tribulatio
capitis ꝓpter ſpineā coꝛonā. ⁊ quāta oculoꝝ
ꝓpter diſcipulos q̄ fugiebāt. ⁊ ꝓpt̄ doloꝛē ma
tris. ⁊ ꝓpt̄ aures audiētes blaſphemias. ⁊ ꝓ/
pter odoꝛatōēꝫ nariū. qꝛ ibi fetebant multa
ſuſpēſoꝝ coꝛpa. Et de iſta paſſiōe dirigēdo
v̄ba miſtris dicēs. Adhuc modicū t̄pus vo
biſcū ſū vt adhuc inſtruā vos. Ecce g̊ p̄mā
exaltationē. Scḋa fuit exaltatio gl̓ioſa qñ
fuit exaltatꝰ in reſurrectiōe. In reſurrectiōe
exiuit cū ſanctis patribꝫ lymbū. ⁊ ī die paſce
gl̓ioſus ſurrexit. Et de iſta exaltatiōe ipe di
xit alꝛs. Et ego ſi exaltatꝰ fuero a t̄ra. oīa tra/
hā ad meip̄m. Joh. xij. Sī ꝑ qꝛ. qñ exaltatꝰ
fuero oīa trahā. p̄mo aīas exiſtētes ī lymbo,
Itē apl̓os iā deficiētes ⁊ diſcipulos. In re
ſurrectiōe ſuſcepit oīa. qꝛ oēs creaturas ſibi
ſubdidit. Et iſta rō etiā tangif ſubtiliter ibi
qñ dixit. Vado ad eū q̄ miſit me. O q̄s va/
dit ad rē q̄ ab eo ñ diſtat. g̊ quō vadit ad pa
trē cū eſſentialif eēt idē cū patre. Videte lo/
calif nō diſtabat ſꝫ foꝛmalif qꝛ pater īmoꝛta
lis ⁊ ipe moꝛtalis inquātū hō. ⁊ iō diſtabat
ꝑ hūanitatē a pr̄e. ¶ Tertia exaltatio fuit cele
ſtialis ⁊ iſta fuit ī aſcēſiōe ſua. De hac paulꝰ
dic̄. Propt̄ qḋ ⁊ deꝰ exaltauit illū. ⁊ donauit
illi nomē qḋ ē ſup om̄e nomē. vt in noie ihu

om̄e genu flectaf. celeſtiū. terreſtriū. ⁊ infer/
noꝝ. ⁊ oīs lingua ꝯfiteaf. qꝛ xp̄s ī gl̓ia ē dei
p̄ris ⁊c̄. ad Phil̓. ij. Et iſtā ipe tāgit cū dicit.
Querett̄ me ⁊ nō inuenietꝭ. qꝛ ex q̄ xp̄s aſcen
dit ī celū iudei vidētes t̄pus meſſie eē cōple/
tū q̄rebāt. ⁊ adhuc q̄rūt xp̄m. ſꝫ nō inueniet
niſi ī iudicio. qꝛ nō credebāt ip̄m eē meſſiā. g̊
noīaliter q̄rebāt ⁊ nō realiter. Jḋo Ozee. v.
dꝛ de iudeis. Facti ſūt p̄ncipes iuda q̄ſi aſ/
ſumētes terminū ſup eos effundā q̄ſi aquā
irā meā. ¶ Quarta exaltatio fuit ſpūalis q̄
ad aīaꝫ. q̄ nō ſolū fuit ī iſtis p̄dictꝭ tribꝫ. imo
etiā in ſua incarnatōne. qꝛ tantā prudētiā et
potentiā habuit aīa eiꝰ illico ſic̄ ⁊ nūc. Et iō
dicit ſpūalis q̄ ad aīaꝫ. Et de hac dꝛ Iſa. lij.
Ecce intelliget ſeruꝰ meꝰ ⁊ exaltabif ⁊ eleua
bif ⁊ ſublimis erit valde. Seruū appellat fi
liū reſpectu hūanitatis. ⁊ eleuabif ī intelle/
ctu. in prudētia. gloꝛia. ⁊ fruitiōe. Et iſtā in
euāgelio tāgit cū dꝛ. Ubi ego ſuꝫ vos nō po
teſtis venire. Uidete certū eſt ꝙ pctōꝛ quā/
tūcūq̄ malꝰ q̄ꝺdiu aīa ē in coꝛpe hꝫ liberꝝ ar/
bitriū. q̄re g̊ dicebat. vos nō poteſtis venire
Uidete. ire ⁊ venire ad gl̓iā fit ꝑ paſſus bo/
noꝝ operū. ſic̄ videmꝰ ī nr̄o ire. qꝛ nūc cogi
tatibꝫ bonis. tūc v̄o penitendo imꝰ illuc vbi
xp̄s ē. Et de h̄ dauid. Ibunt de v̄tute ī v̄tutē
⁊c̄. in p̄s. lxxxiij. q̄ꝫ dilecta. Jō g̊ hoc dicebat
qꝛ ſciebat illos eē in mala volūtate ꝑuerſa.
Jō nō poterāt itinerare in bonis opibꝫ. Et
videte oīa bona opa facta in pctō moꝛtali ñ
p̄ñt ꝓdeſſe. ſ. ad meritū vite eterne. ꝓſunt tñ
homī vt citiꝰ diſponaf ad gr̄aꝫ ⁊ etiā ad ac/
cumulationē t̄paliū. Et iō dic̄. Ubi ego ſuꝫ
vos nō poteſtis venire. ſ. in ſenſu cōpoſito. ſ.
malā vitā retinēdo. ſꝫ bñ illā dimittēdo. Jō
xp̄s dicit. Nō poteſt arboꝛ bona fructꝰ ma/
los facere. nec arboꝛ mala fructꝰ bonos fa/
cere. Math. vij. Et h̄ intelligētis ī ſenſu cō/
poſito. Arboꝛ bona. ſ. ſtando in bonis ope/
ribꝫ. tñ creatura licꝫ cadat in pctō moꝛtali. a
bonis opibꝫ non deſiſtat. qꝛ ad oīa pꝛoſunt
niſi ad illud vnū. ⁊ plꝰ qꝛ citiꝰ extrahif hō de
peccato. ⁊ h̄ bñ patꝫ ī euāgelio hodierno qꝛ
miniſtri q̄ veniebant ad capiendū xp̄m. ex q̄
p̄us voluerūt audire ſmonē ⁊ bonū opꝰ fa/
cere. iō deꝰ ꝯuertit illos ⁊ redierūt ad phari
ſeos. ⁊ qꝛ illū nō ꝑduxerūt captiuū ad illos,
dixerūt phariſei miſtris. Quare nō poꝛtaſtꝭ
talē. At illi dixerūt. Nunq̄ꝫ ſic locutꝰ eſt hō.
Et quō h̄ debet capi. Dixerūt illis p̄ncipes
Nūquid ⁊ vos ſeducti eſtis. nunq̄d aliq̄s ex

L

pꝛincipib⁹ credit in ipm̄. ſ3 hec turba q̄ igno
rat legē maledicta credit i ipm̄. ¶ Moꝛalit̄
nota ſimplices q̄ nō ponebāt obicē. ex ſmo
ne xpi fuerūt illumiati. ſ3 lr̄ati. qꝛ obicē po/
ſuerūt. iō in malicia ſua ꝑmāſerūt. qꝛ ex ſup
bia ſua xp̄m audire noluerunt vt frequēter
hoīes magne ſcie ſūt male ↄſcie. Jō dꝛ. Eccī
v. Eſto māſuet⁹ ad audiēdū v̄bū dei vt intel
ligas. Videte nō omittatꝭ oꝛōes ſolitas nec
bona opa. Jō cuilibꝫ dꝛ. Qd̄cūqꝫ pōt man⁹
tua facere inſtāt̄ opare. qꝛ nec op⁹ nec rō nec
ſapia nec ſcia erūt apd̄ inferos q̄ tu ꝓperas.
Eccs. ix. Qd̄cūqꝫ. ſ. bonū. Ecce ḡ hic ꝑ pꝛia
pte. ¶ Dec̄da ps euāgelij ē de exceeatiōe iu/
deoꝝ generali. ⁊ d̄ hac quō fuerit videte tex/
tū euāgelij ſubtilit̄ ibi. Dixerūt ḡ iudei ad ſe
metipos. Quo h̄ itur⁹ ē. qꝛ nō inueniem⁹ eū.
nūquid i diſpſionē gentiū itur⁹ ē et doctur⁹
gētes. Quis ē hic ſmo quē dixit. Queretis
me ⁊ nō inuenietꝭ me. ⁊ vbi ſū ego vos n̄ po/
teſtis venire. Hic videte cecitatē coꝝ. Nam
miſtri fuerūt illumiati ad intelligēdū verba
xp̄i. ⁊ nō doctoꝛes. ⁊ iō verificat̄ h̄ v̄bū xp̄i in
oꝛone dicēs. Cōfiteoꝛ tibi dn̄e pꝛ celi ⁊ terre
qꝛ abſcōdiſti h̄ a ſapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹ ⁊ reue
laſti ea puulis. Math. xj. Fiebat tūc vt ho/
die fit. qꝛ cū veniūt lr̄ati ad ſmonē. dicūt cū
magna audacia ⁊ elatiōe. Jā ego videbo q̄d
dicet iſte p̄dicatoꝛ. ⁊ ibi veniūt iā obſtinati.
Sꝫ ſimplices ⁊ ignoꝛātes imediate credūt
⁊ illumiant̄. qꝛ ex deuotōe veniūt. Ecce quō
oñdit̄ cecitas iudeoꝝ. Nā iudei veꝝ dicebāt
ſ3 nō intelligebāt. qꝛ dicebāt ꝙ xp̄s debebat
ire ad t̄rā ꝓmiſſiōis ⁊ ad gētiles in t̄ra ꝓmiſ/
ſionis ⁊ docere gētes. ⁊ h̄ verū fuit. Nā3 xp̄s
p̄mo in iudea pedeſter iuit de villa i villā p̄/
dicādo. ſ3 xp̄s poſt diſpſionē apl'oꝝ. ꝑ totū
mūdū iuit eq̄ſter. qꝛ ꝑ equos. i. apl'os. ⁊ do/
cebat gētes. Et h̄ dixit xp̄s de paulo qn̄ dixit
Vade qm̄ vas electiōis ē mihi iſte vt poꝛtet
nomē meū coꝛā gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs iſrael.
Actuū. ix. Et videatꝭ ad h̄ pulchꝛā figurā in
libꝛo Judicū. c. vj. Nā ibi legit̄ ꝙ iudei erāt
i magna p̄ſſura ꝓpt̄ inimicos eoꝝ. ⁊ de⁹ appa/
ruit Gedeoni dicēs. ꝙ ipſe deberet liberare
iudeos ab inimic̄. ⁊ iō petijt ſignū gedeon a
deo. ⁊ dixit. Hic eſt vell⁹ lane in hac area. ſit
h̄ ſignum ꝙ reperiā lanā totā plenā de roꝛe
cras d̄ mane ⁊ areā totā ſiccā. Cui dixit de⁹
placet mihi. ⁊ ita inuenit alia die ſicut dictū
fuit de mane. tūc dixit gedeon. pulchꝛū ē ſi/
gnū. ſ3 dn̄e peto ſcd̄o ꝙ fiat ꝑ ↄtrariū. ita ꝙ

cras reperiā lanā ſiccā3 et areā roꝛatā ⁊ roꝛe
plenā. ⁊ ſic habuit. Nota bn̄ ibidē hiſtoꝛiā.
ſ3 quero h̄ q̄d ſignificat iſte ros. Rn̄ſio. Jſte
ros ſignificat doctrinā ih̄u xp̄i bona rōe. q̄a
ſic t̄ra de ſe nō pōt fructificare ſine roꝛe celi.
ſic nec mūd⁹ poſſ3 fructificare i bonis opib⁹
niſi deſcēderet ros. i. doctrina xp̄i. et h̄ ꝓbat̄
auc̄tate in cātico. Deut̄. xxxij. Audite celi q̄
loquoꝛ. in v̄ſu. Cōcreſcat vt pluuia doctria
mea. fluat vt ros eloquiū meū. Lana aūt eſt
gens iudaica. qꝛ ſic lana tōſa eſt a beſtia ⁊ re
mota ab ea. ſic gens iudaica fuit ſepata ab
egyptijs q̄ adoꝛabāt beſtias. Et voluit Ge/
deon ꝑ p̄mo ſigno vt ros eſſet tm̄ i vellere. i.
doctrina xp̄i tm̄ in ꝓpl'o iudaico. et tota area
eſſet ſicca. i. tot⁹ mūdus. Nā doctrina ⁊ ros
xp̄i dabat̄ iudeis tūc ſolū. ⁊ alie generatiōes
mūdi erāt ſicce. ⁊ iō dꝛ in ps. lxxj. Deſcendet
ſic pluuia i vell⁹. ⁊ ſic ſtillicidia ſtillantia ſup
terrā ⁊c̄. Voluit etiā gedeon aliud ſignū. ſcꝫ
vt lana ſiccaret̄ ⁊ terra madidaret̄. ⁊ h̄ figu/
rabat doctrinā xp̄i poſt ſuā aſcēſionē. Nam
poſtqꝫ aſcēdit celos fuit poꝛtata ei⁹ doctria
ꝑ totū mūdū. Nā in oēm terrā exiuit ſonus
coꝝ. ⁊ remāſit lana tota ſicca. i. gēs iudaica.
⁊ fuit adimpleta q̄dā ꝓphetia dicēs. Quia re
pleta eſt terra ſcia dn̄i ſic aq̄ marꝭ operiētes
Jſa. xj. Aqua. i. doctrina euāgelica. ⁊ remā/
ſit iudea tota ſicca. i. tecta doctrina veritatis
Et iō dicebat ꝓpheta. Et ambulabūt vt ceci
qꝛ dn̄o peccauerūt. Sopho. j. ¶ Mō vide
amus h̄ moꝛalit̄ circa illud cū dꝛ. Queretis
me ⁊ nō inuenietis. an foꝛte ſit aliq̄s querēs
xp̄m ⁊ nō inueniēs. Rn̄det̄ certe ꝙ ſic. ſi defi
cit in aliq̄ triū q̄ ad h̄ requirunt̄. ⁊ h̄ declarat
Jſa. cū dicit. Querite dn̄m deū dū iueniri
pōt. inuocate eū dū ꝓpe eſt. derelinq̄t impi⁹
viā ſuā ⁊c̄. Jſa. lv. Et ſunt iſta. ſ. tp̄us. locus
⁊ mod⁹. q̄ req̄runt̄. Debet ḡ p̄mo tp̄s obſer/
uari. h̄ ē tp̄us q̄drageſime. qꝛ clerici toto tp̄e
xp̄m querūt. ſ3 vos mūdani ſaltim h̄ tp̄e q̄/
dꝛageſime debetꝭ q̄rere xp̄m penitēdo. ⁊ iiu/
rias remittēdo. Foꝛte dicūt mulieres qn̄ re
p̄hēdunt̄ de eaꝝ vanitatib⁹. ſi aliq̄ inciperet
dimittere oꝛnamēta ego dimitterē. Vide tu
quicūqꝫ tal'es. qꝛ martyꝛes oēs h̄nt coꝛonā
in ꝑadiſo. ſ3 ſup oēs ſanct⁹ Stephan⁹ q̄ pri/
m⁹ fuit. Virgo maria int̄ v̄gines. Magda/
lena int̄ penitētes. Et ecce nūc ſalti dimitta
tis iſto tp̄e pn̄ie. Jō dꝛ. Hoꝛtamur vos ne i
uacuū gr̄a3 dei recipiatꝭ. Ait eni. Tp̄e acce
pto exaudiui te. ⁊ i die ſalutꝭ adiuui te. ij. ad

Corinthios. vj. Querite ergo dn̄m dū inueniri pōt. qꝛ iudei nō q̄rebāt debito tp̄e xp̄m. iō nō inuenerūt. Scd̄o i inueniēdo xp̄m ẜuādus eſt locꝰ. ⁊ iſte locꝰ eſt iſte mūdꝰ. qꝛ niſi i h̄ mūdo inueniat̄ ꝑ grāz. nō poterit iueniri i alio ꝑ gl'iā. ⁊ iō dānati nō pn̄t xp̄m iuenire. qꝛ lōge a pctōꝛibꝫ ſalꝰ. Nos āt ſumꝰ ꝓpe. Satis em̄ eſt ꝓpe aliū q̄ nō diſtat niſi ꝑ tres paſſus ab eo. Et habes tres paſſus quibꝫ potes ad xp̄m redire ⁊ ip̄m iuenire. Et p̄mꝰ ē ꝯtritio. ſecūdꝰ ē ꝯfeſſio. tertiꝰ ē cōplementū pnīe ⁊ eſt ſatiſfactio. Nūc ergo ē tp̄us ⁊ locꝰ. Et ideo dauid in pˢ. cxliiij. ait. Prope ē dn̄s oībꝫ inuocātibꝫ eū. oībꝫ inuocātibꝫ eū in ꝟitate. Videte ergo ꝙ cōcordēt oꝛis ꝑlatio ⁊ cordis ꝯtritio ⁊ ſatiſfactio. qꝛ iſti ſūt tres paſſus. Tertio ẜuandꝰ ē modꝰ q̄rēdo xp̄m. ⁊ ille modꝰ ē recedere a pctīs. qꝛ dicit. Derelinq̄t impius viā ſuā. ⁊ vir iniquꝰ cogitatōes ſuas. ⁊ reuertat̄ ad dn̄m ⁊ miſerebit̄ eiꝰ Iſa. lv. ibi tāgit ꝓpha modū q̄rendi xp̄m. Qui ergo has tres ꝯditōes ẜuauerit iueniet xp̄m. ¶ Veniamꝰ ad tertiā ꝑtē euāgelij q̄ eſt de illuſtratiōe credētiū ſpirituali. ⁊ de h̄ loquit̄ thema. ⁊ dꝛ in euāgelio In die magno feſtiuitatꝭ ſtabat ih̄s ⁊ clamabat di. Si quis ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit i me. ſic̄ dicit ſcp̄tura. flumīa de vētre eiꝰ fluēt aq̄ viue. Hoc aūt dixit de ſpū ſancto quē accepturi erāt credētes i eū. Declaremꝰ illud magnū feſtū. qꝛ ad lr̄am feſtū tabernaculoꝝ qd̄ incipiebat. xv. ſeptēbris. ⁊ etiā hodie ẜuāt iudei illd̄ feſtū. ⁊ durabat illud feſtū. viij. diebꝫ. ⁊ p̄ma dies erat colēda. ſꝫ poſtea vſqꝫ ad octauū diē poterāt laborare. ſꝫ octauꝰ dies erat ſanctiſſimꝰ. et de h̄ eſt textꝰ Leuit̄. xxiij. vbi dꝛ. Dies octauꝰ erit celeberrimꝰ atqꝫ ſanctiſſimꝰ. ⁊ offeretis holocauſtū dn̄o. Et i iſto vltīo die ih̄s clamabat qꝛ dicit euāgeliū. In die magno. ⁊ ille erat octauꝰ ẜm lr̄az ¶ Sꝫ moralit̄ eſt h̄ notādū ꝙ ſic̄ ſup̄ ꝟtutes morales ſūt theologicales. ſic etiā ſup̄ intellectꝰ morales ſūt theologicales. Nā allegoricꝰ ſenſus exponit illd̄ qd̄ debemꝰ credere. ⁊ ſic rn̄det fidei. Tropologicus rn̄det charitati. ⁊ Anagogicꝰ ſpei. Mō videte. In ꝟbis iſtꝭ euāgelij facio iſtos tres intellectꝰ. Et p̄mꝰ erit p̄ncipalit̄ allegoricꝰ. Vn̄ q̄d eſt iſtud feſtū. vij. dieꝝ ⁊ h̄ dies vltiꝰ q̄ xp̄s clamabat. Iſtud feſtū ē q̄drageſima. ⁊ hꝫ ſeptē ſeptimanas q̄s illis ſeptē diebꝫ cōparare poſſuꝫ. Nouiſſimꝰ dies ē feſtū paſce. Hec ſolēnitas q̄drageſime durat ſeptē ſeptimanis p̄cedētibꝫ quēadmodū illd̄ feſtū p̄cedebāt ſeptē dies. ⁊ i illo magno die clamat xp̄s ad inuitandū nos ad cōionē dicēs illd̄ Can̄. v. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ inebriamini chariſſimi. Nota amici qꝛ opoꝛtet ꝙ ſit amicꝰ ille q̄ dꝫ comedere. vt. ſ. ſit i grā ⁊ tunc inebriat̄. qn̄ oīa tp̄alia poſtponunt̄ et totalit̄ q̄ſcit in xp̄o. et iſtud ē intellectꝰ allegoricꝰ. Aliꝰ ſenſus ē moralis ⁊ tropologicus. ⁊ ẜm iſtū intellectū iſtud feſtū ē vita ſcā quā debemꝰ hr̄e. Septē dies ſūt virtutes morales et theologicales ſeptem. ſ. fides. ſpes. charitas. prudētia. i ꝑiculis. iuſticia ⁊ tp̄antia i ꝓſperꝭ ⁊ fortitudo i aduerſis. Vltimꝰ dies eſt dies mortis qn̄ xp̄s vocat ad glīā ꝑadiſi. Et iō dꝛ Venite ad me oēs q̄ laboratꝭ ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos. ⁊ inuenietꝭ requiē aīabus vr̄is. Mat. xj. Tertiꝰ intellectꝰ ē anagogicꝰ vt ſic h̄ feſtū ſignificat duratōꝫ mūdi. ⁊ dies ſeptē ſignificāt ſeptē etates. Pria ab adā vſqꝫ ad noe. Scd̄a a noe vſqꝫ ad abraā. Tertia ab abraā vſqꝫ ad moyſē. Quarta vſqꝫ ad dauid. Quita vſqꝫ ad trāſmigratōeꝫ babilōis. Sexta vſqꝫ ad xp̄m. Septima vſqꝫ ad finē mōi. Vltimꝰ erit dies iudicij ⁊ erit magnꝰ. ⁊ xp̄s ſtabit alte ⁊ clamabit eſurietibꝫ ⁊ ſitiētibꝫ iuſticiā ⁊ his q̄ a dextrꝭ erūt dicēs. Venite bn̄dicti pr̄is mei. Math. xxv. ſꝫ alijs dicet. Diſcedite a me maledicti ⁊c̄. Et iō de bonis dixit. de ſpū accepturi erāt ⁊c̄. Iſti tales accipiēt in h̄ mōo ꝑ grāz. ⁊ i alio ꝑ gloriā.

¶ Feria tertia poſt Iudica.

Nemo palā loquebat̄ de illo ꝓpter metū iudeoꝝ. originalit̄ Ioh̄. vij. recitatiue i euāgelio hodierno Vn̄ in iſto euāgelio hodierno oñdunt̄ nob̄ tria de ih̄u xp̄o q̄ habuit inter iudeos tp̄e ſue paſſiōis. ſ.

¶ Stricta afflictio.
¶ Diſcreta conditio.
¶ Secreta defenſio.

Et de vltimo loq̄t̄ thema. Quia aliq̄ credētes in eū occulte defendebāt. Qꝛ nemo. ſupple credētiū palā loq̄bat̄ de illo. i. ꝓ illo. licꝫ alij loq̄rent̄ palā. nō tn̄ ꝓ illo. ſꝫ bn̄ ꝯ illum.

¶ Primū qd̄ tāgit̄ in euāgelio de xp̄o. ē ſtricta afflictio. habebat em̄ ſtrictā afflictiōeꝫ ex ꝑte oīm ſcꝫ amicoꝝ ⁊ alioꝝ. ⁊ de h̄ fit mētio in p̄ncipio euāgelij. cū dꝛ. Ambulabat ih̄s i galileā. Nō em̄ volebat i iudeā ambulare. qꝛ req̄rebāt eū iudei interficere. Erat aūt i ꝓrio